

CZĘSTNY (1) ai

sg m N częstny. ◇ [pl G częstnych.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

1. *Tyczący się części, należący do części, częściowy: Particularis, Częftny/ łtuczálty. Mącz 281c.*

2. [Uczestniczący; w funkcji rzeczownika: proserpina wyelye vczynyla częsthnnych [!] szwego czvdzoloŝtwa [sui adulterii principes] HistAl 1510 378.]

Synonimy. 1. śtuczasty; 2. towarzysz.

Cf [CZĘŚNIK], CZWOROCZĘSTNY

HG